

عنوان مقاله:

نقش واسطه ای خودتوسعه ای در رابطه خودآگاهی و عملکرد شغلی

محل انتشار:

مجله مدیریت فرهنگ سازمانی، دوره 17، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمدعلی گودرزی - استادیار، جهاد دانشگاهی، تهران، ایران

ابراهیم مزاری - دانشجوی دکتری، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

کبری خیاره - دانشجوی دکتری، دانشکده مدیریت، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تبیین نقش واسطه ای خودتوسعه ای در رابطه خودآگاهی و عملکرد شغلی صورت گرفت. روش پژوهش توصیفی همبستگی و روش تحلیل مدل پابی معادلات ساختاری بود. جامعه پژوهش کارکنان مدارس دولتی ناحیه ۱ شهرری به تعداد ۲۲۰۰ نفر بود که با استفاده از فرمول نمونه گیری کوکران و روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای با اختصاص متناسب ۱۵۰ پرسشنامه معتبر جمع آوری شد. از پرسشنامه های خودآگاهی مقیمی (۱۳۹۰) با پایایی $\alpha=85/0$ ، خودتوسعه ای ایبلی و مزاری (۱۳۹۳) با پایایی $\alpha=87/0$ ، و عملکرد شغلی بیرن و همکارانش (۲۰۰۵) و کنوی (۱۹۹۹) با پایایی $\alpha=87/0$ استفاده شد. بررسی مدل پژوهش نشان از برازش مناسب آن با داده ها داشت. بر این اساس، خودآگاهی بر خودتوسعه ای ($\gamma=76/0$) و خودتوسعه ای بر عملکرد شغلی ($\beta=57/0$) تاثیرگذار است. همچنین خودآگاهی با میانجی گری خودتوسعه ای بر عملکرد شغلی ($\gamma=38/0$) تاثیرگذار است. نهایتاً، خودآگاهی به طور مستقیم بر عملکرد شغلی ($\gamma=49/0$) تاثیرگذار است. به طور خلاصه، می توان گفت خودآگاهی با تاثیر بر خودتوسعه ای عملکرد شغلی بهتری را به ارمغان خواهد آورد.

کلمات کلیدی:

خودآگاهی، خودتوسعه ای، عملکرد شغلی، کارکنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1550989>

